

Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) i (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II) treba tumačiti na način da se pravo koje se primjenjuje na regresni zahtjev osiguravatelja traktora, koji je nadoknadio štetu žrtvama nezgode koju je prouzročio vozač navedenog vozila, u odnosu na osiguravatelja prikolice priključene tijekom te nezgode, utvrđuje na temelju članka 7. Uredbe br. 593/2008 ako pravila o deliktnoj odgovornosti koja se primjenjuju na tu nezgodu na temelju članka 4. i pratećih članaka Uredbe br. 864/2007 predviđaju podjelu obveze naknade štete.

⁽¹⁾ SL C 329, 22. 9. 2014.
SL C 7, 12. 1. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. siječnja 2016. – Toshiba Corporation protiv Europske komisije

(Predmet C-373/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. stavak 1. UFEU-a — Tržište energetske transformatora — Usmeni sporazum o podjeli tržišta („Gentlemen’s agreement”) — Ograničavanje tržišnog natjecanja „prema cilju” — Prepreke za ulazak — Pretpostavka sudjelovanja u nezakonitom zabranjenom sporazumu — Novčane kazne — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni (2006) — Točka 18.)

(2016/C 098/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Toshiba Corporation (zastupnici: J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan i P. Berghe, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Ronkes Agerbeek, J. Norris – Usher i K. Mojzesowicz, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Toshiba Corporation nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 339, 29. 9. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. siječnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Vodafone GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-395/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički regulatorni okvir za elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članak 7. stavak 3. — Postupak konsolidacije unutarnjeg tržišta za elektroničku komunikaciju — Direktiva 2002/19/EZ — Članci 8. i 13. — Operator koji je određen kao operator sa značajnom tržišnom snagom — Obveze koje nameću državna regulatorna tijela — Nadzor nad cijenama i obveze koje se tiču sustava troškovnog računovodstva — Odobrenje cijene završavanja poziva u pokretnoj mreži)

(2016/C 098/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Članak 7. stavak 3. Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) treba tumačiti na način da, kada jedan DRT naloži operatoru koji je utvrđen kao operator sa značajnom tržišnom snagom da pruži usluge završavanja poziva u pokretnoj mreži te je cijene tih usluga podvrgnuo odobrenju nakon postupka predviđenog tom odredbom, taj DRT dužan je ponovno provesti taj postupak prije svakog davanja odobrenja tih cijena tom operatoru, ako bi to odobrenje moglo imati utjecaja na trgovinu između država članica u smislu te odredbe.

(¹) SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. siječnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Grüne Liga Sachsen e.V. i dr. protiv Freistaat Sachsen

(Predmet C-399/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavci 2. do 4. — Uvrštavanje područja na popis područja od značaja za Zajednicu nakon odobrenja projekta, ali prije početka njegova izvršenja — Ispitivanje projekta nakon uvrštavanja područja na navedeni popis — Zahtjevi koji se odnose na to ispitivanje — Posljedice završetka projekta na izbor između alternativa)

(2016/C 098/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Grüne Liga Sachsen e.V. i dr.

Tuženik: Freistaat Sachsen

uz sudjelovanje: Landeshauptstadt Dresden, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izreka

1. Članak 6. stavak 2. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore treba tumačiti na način da nadležna tijela moraju za plan ili projekt – koji nije izravno povezan s upravljanjem područjem ili potreban za njegovo upravljanje, a koji je odobren slijedom studije koja ne udovoljava zahtjevima članka 6. stavka 3. te direktive, prije uvrštavanja predmetnog područja na popis PZZ-a – a posteriori ispitati utjecaj koji ima na to područje prije njegova izvršenja ako to ispitivanje predstavlja jedini odgovarajući korak za izbjegavanje toga da izvršenje navedenog plana ili projekta uključuje pogoršanje ili uznemiravanja koji mogu imati značajan utjecaj s obzirom na ciljeve te direktive. Na sudu koji je uputio zahtjev jest da provjeri jesu li ti uvjeti ispunjeni.
2. Članak 6. stavak 2. Direktive 92/43 treba tumačiti na način da ako se, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, a posteriori ispitivanje utjecaja plana ili projekta na područje čije izvršenje je započelo nakon uvrštavanja tog područja na popis područja od važnosti za Zajednicu pokaže potrebnim, to se ispitivanje mora se provesti sukladno zahtjevima članka 6. stavka 3. te direktive. Takvo ispitivanje mora uzimati u obzir sve čimbenike koji postoje u trenutku tog uvrštavanja kao i sve posljedice do kojih je došlo ili do kojih može doći uslijed djelomičnog ili potpunog izvršenja tog plana ili projekta na navedenom području nakon tog trenutka.